

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus,
quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem
promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu,
radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro
commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 1. Quid sit Sacerdotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

S(+) 50

I

PARS I.

DE SACERDOTII ORIGINE ET PRÆ- STANTIA.

Quemadmodum in omnibus ferè aliis rebus, quærum Naturam perfectè cognoscere desideramus, duæ præcipuè quæstiones formantur, videlicet *quid sint*, & *quales sint*; ita cùm in hac parte Sacerdotii Naturam indagare, declararéque constitutum sit, meritò eadem duæ quæstiones per diversa duo capita resolvuntur, & in priori quidem ipsa Sacerdotii essentia explicatur, & sic quæstio, *quid sit*, resolvitur; in posteriori verò ejusdem Sacerdotii præstantia declaratur, eademque operâ ad quæstionem *quale sit* respondetur.

CAPVT I.

DE ORIGINE ET ESSEN- TIA SACERDOTII.

AD hanc quæstionem resolvendam tria potissimum demonstranda sunt. 1. Quid sit Sacerdotium, & unde suam originem sumpserit. 2. Quibus gradibus ad illud perveniat; quæq; dispositiones requirantur. 3. Quibus ritibus & Cærenioniis tum ipsum Sacerdotium, tum reliquæ Ordines conferantur, quæ proin omnes quæstiones tribus distinctis §§. resolventur.

§. I.

Quid sit Sacerdotium.

I. Etsi variis in omni lege modis debitus DEO cultus sit exhibitus, præ cæteris tamen semper Sacrificium ipsi placuisse

De Essentia Sacerdotii.

2
cuisse constat, utpote per quod DEUM velut summum omnium rerum Dominum, ac Principem omnium bonorum largitorem profitemur, atque adeo soli DEO proprium est, uti Concilium Tridentinum sess. 22. c. 3. his verbis testatur: *Quamvis in honorem & memoriam Sanctorum non nullas interdum Missas celebrare consueverit, non tamen illis offerri Sacrificium docet, sed DEO soli, qui illos coronavit, unde nec Sacerdos dicere solet: Offero tibi Sacrificium hoc, Petre, vel Paule: Sed DEO de victoribus illorum gratias agens, eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in celis, quorum memoriam facimus in terris.*

II. Atque haec videlicet causa est, cur S. Thomas 2.1.
q. 95. a. 1. ad 1. Azot 1.10. mot. c. 7. q. 7. Sacrificium generatum sumptum à jure naturæ præscriptum puter, eò quod recta ratio dicit, DEUM, velut omnium bonorum Authorum, Sacrificiis esse placandum. Hinc mox ab Orbe condito Cain & Abel Sacrificia obtulerunt, Patris utique præuentis Exemplum secuti. Hinc & in lege Mosaica DEUS septemplicis generis Sacrificia instituit, uti ex primis septem Levitici capitibus constat. Ut adeo mirum videri non debat, si Christus, quemadmodum Legem Gratiae lege Naturæ & Mosaica longissimè perfectiorem fundavit, ita Sacrificium quoque longè perfectius in eadem offerri voluerit, uti iterum Concilium Tridentinum l. c. c. 1. sequentibus verbis aperte profitetur: *Quoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paulo Hebr. 7. propter Levitici Sacerdoti imbecillitatem consummatio non oportuit nisi Patri misericordiarum sta ordinante Secundum secundum Ordinem Melchisedech surgere, Dominum nostrum IESVM Christum, qui posset omnes, quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum adducere. Is igitur DEVIS ac Dominus noster, et si semel seipsum in arca Crucis, morte intercedente, DEO Patri oblatus erat, ut aeternam illuc redemptionem operaretur; quia tamen per mortem Sacerdotium ejus extingendum non erat, in cena novissima, quam nocte tradebatur, ut dilecta Sponsa sua Ecclesia visibile, sicut hominum natura exigit, quo cruentum illud semel in Cruce peragendum representaretur, ejusque memo-*

De Essentia Sacerdotii.

3

ria in finem usque facili permaneret, atque illius salutari virtus in remissionem eorum, qua à nobis quotidiane committuntur, peccatorum applicaretur, Sacerdotem secundum Ordinem Melchisedech se in aeternum constitutum declarans, Corpus & Sanguinem suum sub speciesibus panis & vini DEO Patri obtulit, ac sub earundem rerum Symbolis Apostolis, quos tunc Novi Testamenti Sacerdotes constituebat, ut sumerent, tradidit, eorumque in Sacerdotio successibus, ut offerrent, praecepit per haec verba: *Hoc facite in meam commemorationem, ut semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit.*

III. Ex quibus verbis facile nunc patet origo Sacerdotii; cum enim Sacrificium in genere sit actio, per quam res corporea primū certis verbis & cæremoniis sacratur, & postea ritu debito, in finem congruentem DEO offertur, ut Azor ex S. Thoma describit; in specie vero Sacrificium Missæ in consecratione, vel ut alii volunt, etiam in oblatione & sumptione consistat, clarè colligitur, Ministros quosdam institui debuisse, per quos ex actiones legitimè peragerentur, quos proinde rectè Sacerdotes, uti & ipsum eorum munus Sacerdotium appellamus, atque adeò rectè Sacerdotium à principali suo munere definiri, legitimam potestatem ad Sacrificium Missæ offerendum; ad hunc quippe finem omnes reliqui Subordinati gradus & Ordines inferiores ordinantur, ut sequenti §. videbimus.

§. II.

Per quos gradus ad Sacerdotium perveniatur.

I. Quemadmodum DEUS in multis aliis casibus se Naturæ, ejusque modo procedendi accommodare solet, ita id ipsum etiam in Sacerdotii institutione observare voluit; atque adeò sicut formæ aliæ, quo majorem in se perfectiōnem continent, tanto plures, perfectioresque dispositiones requirunt, ut vel ex modo & difficultate illam producendi ejusdem perfectio colligatur, ita cum, ut Concilium Tridentinum sess. 23. cap. 2. loquitur, divina res sic tam sancti Sacerdotii Ministerium, consentaneum fuit, quod dignius &

A 2

majorum